

ΑΠ 1084/2022. Κλητήριο θεσπίσµα. Ακυρότητα. Πότε προτείνεται. Προϋποθέσεις πρότασής της σε πρώτο και δεύτερο βαθµό.

«...

την ακυρότητα του κλητηρίου θεσπίσµατος ή της επίδοσής του, η οποία είναι σχετική και αφορά σε πράξη προπαρασκευαστική της διαδικασίας στο ακροατήριο που κατ' ανάγκην επιδρά στο κύρος της διαδικασίας στο ακροατήριο και στην καταδικαστική απόφαση που θα εκδοθεί (176 παρ.2 ΚΠΔ), **αν δεν καλυφθεί, αν δηλαδή ο κατηγορούµενος εμφανιστεί στη δίκη και προβάλλει εγκαίρως αντίρρηση για την πρόοδο της**, µπορεί, εφόσον η σχετική ένστασή του απορρίφθηκε, **να την προτείνει, επαναφέροντάς την µε λόγο έφεσης ενώπιον του δευτεροβάθµιου δικαστηρίου** (ΑΠ 1027/2016), το οποίο έχει υποχρέωση να αποφανθεί και επί του προβαλλόµενου αυτού συγκεκριµένου λόγου (ΑΠ 97/2017). Αυτό όµως προϋποθέτει ότι **ο ισχυρισµός προβλήθηκε παραδεκτά και κατά τρόπο ορισµένο στο πρωτοβάθµιο δικαστήριο**, διότι σε αντίθετη περίπτωση τούτο δεν είχε υποχρέωση να απαντήσει και, για τον ίδιο λόγο, **δεν έχει υποχρέωση να απαντήσει και το εφετείο** στον σχετικό ειδικό λόγο της έφεσης, διότι αυτός ο ισχυρισµός, ως εκ του περιεχοµένου του, τυγχάνει απαράδεκτος (ΑΠ 66/2016). Αν ο ισχυρισµός περί ακυρότητας του κλητηρίου θεσπίσµατος προβάλλεται για πρώτη φορά στο δευτεροβάθµιο δικαστήριο από κατηγορούµενο που είχε παραστεί στην πρωτοβάθµια δίκη ή προβλήθηκε και απορρίφθηκε από το πρωτοβάθµιο δικαστήριο και δεν επαναφέρθηκε µε ειδικό λόγο έφεσης ή επαναφέρθηκε µε αόριστο λόγο έφεσης, τότε **ο σχετικός ισχυρισµός είναι απαράδεκτος** και το δευτεροβάθµιο δικαστήριο δεν έχει υποχρέωση να τον εξετάσει, ούτε θεµελιώνεται γι' αυτό αναιρετικός λόγος (ΑΠ 1027/2016, ΑΠ 1296/2016)

...»

